

Anleggsarbeid på Myra

ATTER SYV ÅR I LØVENSKJOLDS TJENESTE beretning gjengitt «Fra en kirketjener bekjennelser» v/Skavan Miniforlag

Kammerherre Løvenskjold hadde nu besluttet å rive ned sine sliperier ved As og FOSSUM og samle dem i et større ute på Myren ved Falkumelvens utløp. Her vilde da bli lettere transport både på papirmasse og ved, og dertil lettere å få solgt veden. Våren 1907 begynte han å legge an derute og jeg og mange andre begynte da å arbeide der.

Det første året blev det. ikke bygget så meget. Det var en stor arbeiderbarakk og det meste på bestyrerbygningen som blev bygget. Det største arbeid det år bestod i å minere i fjellet der hvor fabrikken skulde ligge. Her blev bortminert mange kubikkmeter fjell som blev kjørt på trallebaner over sletten og fylt i elven, der hvor den store brygge skulde anlegges. Man fylte innefra landet. Mens de holdt på dermed skulde snekkerne, som jeg var med, til med rammingen av pålene, og det var ikke bare lite arbeid.

Her ser vi brygge og lagerhu. Under lagerhuset ser vi tydelig den opprinnelige gråsteinsmuren som ble bygget på begynnelsen av 1900 – senere hevet ca 1m.

Der blev brukt svære furutrær til påler; jeg tror der var 4 eller 5 i bredden. Bryggen er et par hundre meter lang nord og syd og vel noe mindre bred i vinkel vestover. Vi hadde Teodor Nilsen Fossum til formann den første sommer og så blev han avløst av T. Tangen, Fossum, som var landmåler og byggmester på Fossumgodset. Jeg stod da i lengere tid og pusset og utarbeidet de svære trær, mens en flokk menn holdt på å ramme dem ned. En stund holdt vi på både natt og dag.

Da vi så var ferdige med rammingen, skulde vi renskjære alle pålene i en viss høide, jeg tror det var 0.60 centimeter under vannet. Dette arbeid hadde ingen av oss Fossumfolk sett før og nu stod vi fast. Der kom da en byggmester fra Skien som skulde lede arbeidet, Kristoffer Abrahamsen, men da han hadde stelt saken istand og vi fikk se fremgangsmåten, så skjønnte vi at dette vil de gå nokså greit.

Arbeidet med dette gikk også raskt fra hånden. Nu skulde det' legges svære puter oppå de skårne påleender og til dette blev der brukt svære lerketrær - engelsk gran - som blev hogget på to sider og som blev satt fast med hakebolt i hver påle. Ovenpå disse igjen blev der lagt tømmer som blev hogget på to sider til dekke, og alt dette skulde ligge under vannet. Dette var isannhet et lett arbeid. De spanderte to par svære støvler på oss som rakk like up til kløften, Disse brukte vi da skiftevis, men ved slag og hogg skvatt der allikevel vann på oss rett som det var. I mellom pålene, før vi la dekket, blev der fylt med stein.

Løvenskjold hadde nu inntatt en hel del fremmede folk, og Kristofer Abrahamsen la nu i vei med sliperiets tak. Det var ingen lett sak å reise de svære sperreben ; jeg tror vi var mellom 30 a 40 mann da vi skulde reise dem. Nu hadde vi fått mange socialister fra Skien, og nu vilde de gjøre et forsøk med en streik for å bringe lønnen op, mens de holdt på med det vanskeligste arbeid. De socialistiske agitatorer hadde agitert meget på forhånd og mange nye menn var blitt inntegnet som medlemmer. Jeg tenker vi var omtrent 200 mann da streiken utbrøt, etterpå omtrent 30, og disse var nu mest folk som hadde arbeidet for Løvenskjold før.

Kittil Olsen og Børresen blev da forlikt med Tangen om at lede arbeidet og vi fortsatte da med vår lille arbeidsstyrke. Men Løvenskjold hadde mange flere folk og en del blev sendt ut til oss og snart begynte streikerne å komme igjen. Det andre året monterte vi innvendig i sliperiet og bygget vaskeri og transportbane. Den siste vinter bygget vi det store lagerhus for trømassen ute på bryggene som vi stred med den første vinter. Våren 1909 bygget vi automobilstall på Myren.

Det var Hans Børresen, Gulset, som hadde kontrakt på den, og Rasmus Svensen Fossum, Henrik Hermansen og jeg som oppførte den. Vi fikk 1 kroner dagen og det syntes vi var godt betalt. Ferdig hermed reiste Børresen, Hermansen og jeg op til Fossum for å bygge ny bru over Bøelven, Smiebrua, kalte man den. Så op til Plassen ved Slettevannet, altså den eldste ættegård i vår slekt, og nu skulde vi bygge ny bygning der (Nykås vest for Modammen). Vi tømret bygningen av tømmer på gammeldags vis. Jeg hadde altså nu gjort besøk på gamle trakter igjen og jeg følte mig riktig vel her.

Henimot jul blev jeg arbeidsledig og da likte jeg mig ikke.

Våren 1910 skulde vi samme tre bygge et meget stort vedskur ute på Myren, og så hadde vi den gamle interessante snekker Nils Gundersen med oss. Derfra drog vi til Valebø for å tømre ny bygning på Solberg. Det var den østre Solberggård. Der bodde dengang Gunder Sigurdsen og hustru Dorteia. Vi reiste med båten fra Skien hver mandag og gikk så fra Valebø til Gjerpen hver lørdag ettermiddag da der ikke gikk noen båt på den tid.